

עפ 4065/24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 4065/24

ע"פ 3908/24

לפני:

כבוד השופטת דפנה ברק-ארז כבוד השופטת
גילה כנפי-שטייניץ כבוד השופט יחיאל כשר

מדינת ישראל

המערערת בע"פ
4065/24 והמשיבה
בע"פ 3908/24:

נגד

פלוני

המערער בע"פ
3908/24 והמשיב בע"פ
4065/24:

ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנוף הגליל-נצרת מיום 1.4.2024 בתפ"ח
860-05-22 שניתן על-ידי כבוד סגן הנשיאה ס'
דבור והשופטות ר' גלפז-מוקדי ו-ע' גולומב
ה' חשוון התשפ"ו (27 אוקטובר 2025)
עו"ד שרית משגב

תאריך ישיבה:
בשם המערערת בע"פ
4065/24 והמשיבה
בע"פ 3908/24:

עו"ד דיקלה ויסוצקי, עו"ד איאד עזאם

בשם המערער בע"פ
3908/24 והמשיב בע"פ
4065/24:

פסק-דין

בפנינו שני ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי שנסב על הרשעה בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה הגורמת חבלה ממשית (בת זוג) והדחה בחקירה. הערעור הראשון הוגש על-ידי המדינה והוא מכוון להחמרה בענישה, ואילו הערעור השני הוגש על-ידי הנאשם ומכוון להקלה בה. בהמשך הדברים יכונה האחרון בשם משיב (מטעמי נוחות), אך נידרש כמובן לשני הערעורים (גם בזה שבו הוא למעשה המערער).

עונש המאסר בפועל שהושת על המשיב בגין העבירות שבהן הורשע הוא שמונה שנים, לצד מרכיבי

ענישה נוספים, וכן הפעלה של מאסר על תנאי (במצטבר) לתקופה של חמישה חודשים נוספים.

המשיב הורשע לאחר שיוחסו לו שני אירועי אלימות שאירעו במהלך יממה אחת, כלפי אשתו באותה עת ואם ילדיו (להלן: המתלוננת). במועדים הרלוונטיים היו לבני הזוג שני ילדים והמתלוננת הייתה בחודש השמיני להריונה עם ילדם השלישי. במקרה הראשון המשיב תקף את המתלוננת בחניקה, בנשיכות ובשריטות. במקרה שני, שהתרחש מספר שעות לאחר מכן, הוא רדף אחריה בעודו נושא סכין והיא נמלטה ממנו כשהיא אוחזת בביתם התינוקת. לאחר שהשיגה המשיב דקר את המתלוננת מספר פעמים, עד אשר עוברי אורח הצליחו לעצור בעדו ולחלצה מן התקיפה.

ההרשעה הייתה לאחר ניהול הוכחות, ובגדרה של הכרעת הדין זוכה המשיב ממספר עבירות נוספות שיוחסו לו, ובהן ניסיון רצח.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 5.5-10 שנות מאסר בפועל, ובסופו של דבר גזר על המשיב, כאמור לעיל, שמונה שנות מאסר בפועל בגין העבירות שבהן הורשע.

הערעורים שהוגשו מהווים תמונת ראי זה של זה. בשניהם נטען הן כלפי המתחם והן כלפי מיקומו של המשיב בו (אם כי במהופך).

בערעור שהוגש מטעמו טוען המשיב כי בית המשפט המחוזי החמיר אתו יתר על המידה, ולא ייחס משקל מספיק לזיכויו מהעבירה של ניסיון רצח. המשיב ביקש להשוות את עניינו למקרים אחרים, שבהם לפי הנטען נגרמו לנפגעי העבירה פציעות חמורות יותר.

מנגד, המדינה הדגישה את החומרה היתרה של האירוע, שלא הסתיים בפציעות חמורות יותר רק הודות ליד המקרה והמזל, על רקע התערבותם של צדדים שלישיים. המשיב לא חמל על בת זוגו שנמלטה ממנו כשהיא נושאת עמה פגיון רכה בשנים ונמצאת בשלבים מתקדמים של ההיריון, כשהוא שב ותוקף אותה בחמת זעם. עוד עמדה המדינה על עברו הפלילי המכביד של המשיב אשר שב לסורו, וגם בעבר נקט אלימות כלפי המתלוננת.

בסיכומי של דבר אנו סבורים כי היה מקום לקביעת מתחם מחמיר יותר, תוך שאנו מוצאים לנכון להדגיש במיוחד את העובדה שהרף התחתון של המתחם היה צריך להיות גבוה יותר באופן ברור. כמו כן, קשה להלום את מיקומו של המשיב אך במעט מעל לחציון של המתחם שנקבע.

במכלול הנתונים, ובכלל זה התחשבות בכך שערכאת הערעור אינה ממצה את ההחמרה בענישה ראינו

לקבל את ערעור המדינה ולהשית על המשיב במקרה זה עונש מאסר בפועל בן תשע שנים (שלו יצורף המאסר המותנה שהופעל), לצד מרכיבי הענישה האחרים שיישארו בעינם. ממילא נדחה ערעורו של המשיב.

במסגרת הדיון לא נעלמה מעינינו ההשלכה של המאסר גם על ילדיו של המשיב, אולם חומרת המעשים מחייבת לנקוט בעניין זה קו ענישה ברור. המתלוננת התגרשה מן המתלונן, ויש לקוות כי תצליח להמשיך את חייה במתכונת מוגנת יותר, לטובתה ולטובת ילדיה.

סוף דבר: ערעור המדינה מתקבל כמפורט לעיל.

ניתן היום, ו' חשוון
תשפ"ו (28 אוקטובר
2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

יחיאל כשר
שופט